

[Ole Vig Jensen.]

sel, der er, om visse af fagene og visse af emnerne kunne tages op på et senere tidspunkt, måske i ungdomsskolen, måske i de erhvervsfaglige uddannelser, i de gymnasiale uddannelser og i voksenundervisningen, og vi kunne overveje, om ikke en del af det, der findes i skolen af mere hobbybetonede fag, udviklingsfag, kunne overtages af nogle af vore organisationer i den del af fritidsarbejdet, de har. Og ved at sikre, at vi har denne bredde i sammensætningen af udvalget, kunne vi måske også skabe åbenhed i den folkeskole, som jo skal opdrage børnene til også at leve i et samfund, i et demokrati.

Jeg skal i denne forbindelse blot nævne, at det også må gælde indhold og metoder. Det er altså ikke blot fag, som vi gerne vil bryde op, men også indhold og metoder, sådan at eleverne ikke møder én metode i folkeskolen, en anden i gymnasiet og en tredje i voksenundervisningen. Her ligger altså nogle muligheder, som vi ikke kan udnytte sådan lige fra den ene dag til den anden, men som kunne indgå i en sådan revision, som jeg i øvrigt har forstået at man er indstillet på at ville medvirke til fra alle sider.

Med hensyn til beløbet, der er afsat til samarbejde og rådgivning, er det vel rigtigt — det er det naturligtvis, når ministeren siger det — at det kan der ikke nærmere oplyses om, for der har været en forhandling med de pågældende organisationer, men min beregning gik altså på, at hvis man sagde, at dette samarbejde og denne rådgivning måtte betyde en reduktion i den normale indsats hos lærerne, ville det betyde et mer-timeforbrug, som kunne give et ekstra personaleforbrug på godt og vel 2.500 lærere. Går det den anden vej, er det kun en god ting.

Så havde jeg et enkelt spørgsmål til. Jeg nævnte problemerne omkring skolebiblioteket, som ministeren ikke kommenterede, og jeg vil godt gentage spørgsmålet, idet jeg minder om, at hvis vi også skal prøve på dette område at tilrettelægge økonomisk forsvarligt, må det i høj grad være ønskeligt, at man stiller skolebiblioteket til rådighed for alle de former for undervisning og uddannelse, som foregår på de enkelte skoler, hvor skolebiblioteket centralt fungerer. Jeg tænker bl. a. på, hvor voksenundervis-

ningen er etableret. Jeg mener, at det er en meget nødvendig ting. Det er i de fleste tilfælde de samme fremføringsmidler, man skal bruge for folkeskolen en vis del af dagen og for voksenundervisningen en anden del af dagen. Sådan er det traditionelt endnu, og det vil være sådan, at meget af faglitteraturen, som i øvrigt er meget dyr at anskaffe, bruger man i dag både i folkeskolen og i meget anden undervisning. Derfor tror jeg, at vi gør klogt i allerede fra starten at sikre en bredere styring af skolebiblioteket. Vi kan formentlig tage det op i forbindelse med drøftelsen omkring skolestyrelsesloven.

Maigaard: Først et par bemærkninger til ministeren. Jeg vil gerne for at gøre boet op citere bemærkningerne til § 12. Der står:

„Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 vedrører skolens vurdering og dokumentation af elevernes arbejde, dels den vurdering, der har til formål at oplyse forældrene og eleven om elevens udbytte af undervisningen i de forskellige fag m. v. . .“

Det er det ene punkt. Det andet er, at jeg vedstår — det har jeg også sagt i mit indlæg her — at der er mange steder, man ikke vil være parat til faglig integration, men det, som jeg synes er trist, er, at man står så hårdt på den fagopdelte skole, at man ikke giver dem, der har lyst, mulighed for at lukke op.

Nu henviser ministeren til forsøgsparagraffen. All right, så drøfter vi den og ser, om vi kan komme igennem ad den vej.

Jeg synes, at tankerne om alternative vejledende læseplaner er spændende. Det vil da hjælpe på det, og kunne et af alternativerne være en målbeskrivende plan, var det jo også en morsom ting.

Omkring forskningen vil jeg sige, at jeg nok var lidt tættere på end ministeren. Jeg pegede som eksempler på Danmarks Lærerhøjskoles didaktiske Institut, Danmarks pædagogiske Institut og måske Folkeskolens Forsøgsråd.

Så har der, og det har egentlig været friskende, været en diskussion om religionsundervisningen med folk uden for ordførerrækken, sådan at vi har haft en debat derom, der på nogen måde kan være et parlament værdig. Det vil jeg godt sige et par ting om.

Jeg synes, det er trist, hvis linjerne træk-